

[Morten Lange.]

sel i retning af, at selv om det formelle retsgrundlag, de skrider til aktion på, ser nydeligt ud, kan det godt ske, at det, der står høje oppe på siden, i virkeligheden er forhold, som en domstol måske ikke ville se i nåde til. Jeg tror, det må være en helt klar pligt for fagedvirksomheden nøje at gennemse, hvad grundlaget er for at gøre udlæg, og ikke blot nøjes med at se, at adkomsten er klar i dokumentet, hvor man har brug for den, men også at hele forholdets karakter er sådan, at den pågældende fagedrets grundlag også hænger fast høje oppe, at hele sagen altså kan bære en sådan forfølgelse.

Jeg tror, det er de to steder, hvor vi ved myndighedsudøvelsen måske kan gøre et eller andet, og derudover har vi naturligvis én opgave til, og det er i vid udstrækning dette folketings opgave, at popularisere og klargøre, hvad lovgivningen egentlig indeholder på dette område, simpelt hen sådan at forstå, at folk i langt højere grad, end det i dag er tilfældet, bliver klar over, hvad disse love betyder. Vi bør — hvis vi overhovedet kan komme af sted med det — hver gang vi formulerer ny lov, sørge for, at den i sine indgangsord og bemærkninger osv. har nogle bestanddele, som gør, at det er nemt at tage ud og forklare for den udmærkede gruppe, som vistnok især bliver snydt, de, som tror de kan forstå loven, og derfor ikke henvender sig til deres husadvokat, men som meget hurtigt lader sig forlede af de temmelig kantede formuleringer, som mange forhold naturligvis kalder på. Jeg tror, denne forenkling og klargøring af lovgivningen over for befolkningen er særdeles vigtig og et vigtigt led ikke mindst i folketings arbejdet med spørgsmålet.

Jeg hørte med glæde, at ordføreren for de radikale appellerede til, at vi skulle gå ud med botaniserkassen. Dette apparat er ganske vist særdeles umoderne; nu til dags går botanikere ud med plasticposer, men det får vel være. Jeg tror faktisk, at botaniserkassen i denne forbindelse har den fordel, at det er et absolut fredeligt våben; men den ligner en kanon, og det er faktisk med noget, der ligner en kanon, vi skal gå på jagt, for der er adskilligt, der skal forfølges. Det er nogle store fisk, der skal fanges, og de spreder en mangel på tillid til al den virksomhed, dette ting udøver, så derfor er de

vore virkelige fjender. Dette folketing kan have mange fjender — folk, der er dovne over for demokratiet, eller hvad det nu ellers kan være — men de, som i den grad nedgør det økonomiske grundlag, vi søger at skabe for befolkningen, ved simpelt hen at misudnytte og misbruge vore love på en måde, som aldrig var påtænkt, er demokratiets mest inkarnerede fjender, og vi har ingen som helst grund til at behandle dem med andet end de mest præcise demokratiske midler.

Justitsministeren (*K. Axel Nielsen*): Inden jeg går over til at besvare og kommentere de spørgsmål og udtalelser, der er fremsat under debatten i dag, vil jeg gerne komme med nogle mere generelle bemærkninger, til dels affødt af de udtalelser, der er fremsat under den offentlige debat i de seneste dage.

For det første føler jeg trang til at fremhæve den indsats, som statsadvokat Grell og hans medarbejder, statsadvokatfuldmægtig Rørbæk Petersen, har ydet ved udarbejdelsen af rapporten om den økonomiske kriminalitet. Man kan være enig eller uenig i den skitse til straffebestemmelse, som statsadvokat Grell har opstillet, men uanset dette har rapporten stor værdi ved sin klare påvisning af, hvorledes bestemte former for ulovlige eller angribelige økonomiske transaktioner anvendes igen og igen af visse personkredse, der både omfatter de mennesker, der direkte udfører transaktionerne, og dem, der finansierer foretagenderne og derigennem henter en ublu fortjeneste hjem.

Dernæst vil jeg gerne her slå fast, at jeg anser det for aldeles nødvendigt, at vi får sat en stopper for den slags asociale forretningsmetoder, som statsadvokat Grell har skildret. På dette punkt tror jeg ikke der hersker nogen uenighed i denne sal, det synes jeg også man kunne høre af de udtalelser, ordførerne fremsatte. Vi kan ikke tolerere, at bagmændene kan fortsætte deres virksomhed uantastet.

Det er desværre nødvendigt at sige dette, som er en selvfølge for mig. Det har været mere end antydet, at jeg ved at nægte at offentliggøre rapporten skulle ønske at holde hånden over bagmændene, og at den skepsis, jeg har givet udtryk for med hensyn til en generel straffebestemmelse, skulle